

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2016. július 28.*

„Előzetes döntéshozatal — Szociálpolitika — 2000/78/EK irányelv — A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód — A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja — 2006/54/EK irányelv — Férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód a foglalkoztatás és munkavégzés területén — A 14. cikk (1) bekezdésének a) pontja — Hatály — A »nem önálló és az önálló keresőtevékenységhez, illetve a foglalkoztatáshoz való hozzáférés« fogalma — Pályázatnak a formális pályázói jogállás kizárólag hátrányos megkülönböztetés miatti kártérítési igény érvényesítése érdekében történő megszerzése végett való benyújtása — Joggal való visszaélés”

A C-423/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesarbeitsgericht (szövetségi munkaügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2015. július 31-én érkezett, 2015. június 18-i határozatával terjesztett elő az előtte a

Nils-Johannes Kratzer

és

az **R+V Allgemeine Versicherung AG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta (előadó) tanácselnök, A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- N.-J. Kratzer, saját maga képviseletében,
- az R+V Allgemeine Versicherung AG képviseletében B. Göpfert Rechtsanwalt,
- a német kormány képviseletében T. Henze és A. Lippstreu, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében M. Holt, meghatalmazotti minőségben, segítője: K. Apps barrister,
- az Európai Bizottság képviseletében M. Kellerbauer és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL 2000. L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.) 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 204., 23. o.) 14. cikke (1) bekezdése a) pontjának az értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet Nils-Johannes Kratzer és az R + V Allgemeine Versicherung AG (a továbbiakban: R + V) között, az előbbi által a vagyoni kár megtérítése, illetve a jogsértés megszüntetése iránt azon oknál fogva benyújtott kérelmei tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy a kiírt állásra benyújtott pályázatának az utóbbi általi elutasítása folytán életkoron és nemem alapuló hátrányos megkülönböztetést szenvedett el.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2000/78 irányelv

- 3 A 2000/78 irányelv 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ennek az irányelvnek a célja a valláson, meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a meghatározása az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő megvalósítására tekintettel.”

- 4 Ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen fogalmaz:

„A Közösségre átruházott hatáskörök korlátain belül ezt az irányelvet minden személyre alkalmazni kell, mind a köz-, mind a magánszféra vonatkozásában, beleértve a köztisztviselőket [helyesen: állami szerveket] is a következőkre tekintettel:

- a) a munkavállaláshoz, önálló vállalkozáshoz, a foglalkozáshoz való hozzájutás feltételei, beleértve a kiválasztási és toborzási [helyesen: felvételi] feltételeket, bármely tevékenységi ágban és a szakmai hierarchia minden szintjén, beleértve az előmenetelt is;

[...]”

- 5 Az említett irányelv 17. cikkének a szövege a következő:

„A tagállamok meghatározzák az ezen irányelv következtében elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, és minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy azokat alkalmazzák. A szankciónak, amely állhat az áldozat [helyesen: károsult] részére fizetendő kártérítésből, hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lennie. [...]”

A 2006/54 irányelv

- 6 A 2006/54 irányelv 1. cikke ekképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv célja, hogy a foglalkoztatás és a munkavégzés területén biztosítsa az esélyegyenlőség, valamint a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének végrehajtását.

E célból az alábbiak vonatkozásában tartalmaz az egyenlő bánásmód elvének megvalósítására irányuló rendelkezéseket:

- a) az előmenetelt is magában foglaló munkavállalás és a szakképzés;

[...]”

- 7 Ezen irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Tilos minden nemi alapú közvetlen vagy közvetett megkülönböztetés [helyesen: nemen alapuló közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetés] a köz- vagy a magánszektorban, ideértve a közigazgatási intézményeket, a következők vonatkozásában:

- a) a nem önálló és az önálló keresőtevékenységhez, illetve a foglalkoztatáshoz való hozzáférés feltételei – beleértve a kiválasztás kritériumait és a munkaerő-toborzás feltételeit –, a tevékenység fajtájától és a szakmai hierarchiában elfoglalt helytől függetlenül, beleértve az előmenetelt;

[...]”

- 8 Az említett irányelv 18. cikkének a szövege a következő:

„A tagállamok nemzeti jogrendszerük keretében meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyekkel valódi és eredményes [helyesen: tényleges és hatékony] kártérítés, illetve jóvátétel biztosítható – a tagállamok jogszabályai alapján – a nemi alapon történő megkülönböztetést [helyesen: nemen alapuló hátrányos megkülönböztetést] elszenvedő személy részére az őt ért veszteségért és kárért; ezen intézkedések [helyesen: kártérítések és jóvátételek] visszatartó erejűek és arányosak az elszenvedett kárral. [...]”

- 9 Ugyanezen irányelv 25. cikke a következőket írja elő:

„A tagállamok megállapítják az ennek az irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és meghoznak minden szükséges intézkedést, hogy biztosítsák ezek alkalmazását. A szankcióknak, amelyek az áldozat [helyesen: károsult] számára fizetendő kártérítést is magukban foglalhatnak, hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. [...]”

A német jog

- 10 A 2006. augusztus 14-i Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (egyenlő bánásmódról szóló általános törvény, BGBl. 2006 I, 1897. o.) alapügyre alkalmazandó változatának (a továbbiakban: AGG) 1. §-a ekképpen rendelkezik:

„A jelen törvény célja minden faji vagy etnikai alapon, illetve nemen, valláson, meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés megakadályozása, illetve kiküszöbölése.”

- 11 Az AGG 2. §-ának (1) bekezdése az alábbiakat írja elő:

„A jelen törvény az alábbiakkal kapcsolatban tiltja az 1. §-ban felsorolt okok valamelyikén alapuló hátrányos megkülönböztetést:

1. a nem önálló és az önálló keresőtevékenységhez, illetve a foglalkoztatáshoz való hozzáférés feltételei – beleértve a kiválasztás kritériumait és a munkaerő-toborzás feltételeit –, a tevékenység fajtájától és a szakmai hierarchiában elfoglalt helytől függetlenül, beleértve az előmenetelt.

[...]”

- 12 Az AGG 6. §-ának (1) bekezdése ekképpen fogalmaz:

E törvény értelmében alkalmazottak:

1. a munkavállalók;

[...]

E törvény értelmében alkalmazottnak minősülnek továbbá a valamely állásra pályázó személyek, valamint azok is, akiknek foglalkoztatási jogviszonya véget ért.”

- 13 Az AGG 7. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„A munkavállalókat nem érheti hátrányos megkülönböztetés az 1. §-ban felsorolt okok alapján; ez akkor is érvényes, ha a hátrányos megkülönböztetést megvalósító személy a hátrányos megkülönböztetés során csak feltételezi az 1. §-ban felsorolt okok valamelyikét.”

- 14 Az AGG 15. §-ának (1) és (2) bekezdése a következőképpen került megfogalmazásra:

„(1) A hátrányos megkülönböztetés tilalmának megsértésével okozott kárt a munkáltató köteles megtéríteni. Nem köteles kártérítésre, ha a kötelezettségszegésért nem felelős.

(2) A munkavállaló a nem vagyoni kárért megfelelő pénzbeli kártérítést követelhet. A felvétel elutasítása esetén a kártérítés nem haladhatja meg a háromhavi munkabért, amennyiben a munkavállalót hátrányos megkülönböztetéstől mentes kiválasztási eljárást követően sem alkalmazták volna.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 2009 márciusában az R + V gyakornoki álláshelyek betöltésére irányuló pályázati felhívást tett közzé a gazdaságtudományok, a gazdasági matematika, a gazdasági informatika és a jog területén diplomával rendelkezők számára.

- 16 E pályázati felhívás feltételként a szóban forgó szakirányok egyikének megfelelő, egy évnél nem régebbi vagy a következő hónapokban megszerzendő, nagyon jó minőségű felsőfokú végzettséget, valamint különösen képzés, gyakorlatok vagy diákmunka keretében megszerzett releváns szakmai gyakorlatot követelt meg. A jogi szakterületet illetően a két jogi szakvizsga eredményes megszerzését, valamint „munkajogi” szakirányú végzettséget vagy egészségügyi ismereteket is megköveteltek.
- 17 N.-J. Kratzer a jogi szakterület gyakornoki álláshelyeinek egyikére nyújtotta be pályázatát, hangsúlyozva, hogy nemcsak hogy megfelel a pályázati felhívásban szereplő összes feltételnek, hanem egy biztosítótársaság ügyvédjeként, illetve korábbi vezető munkatársaként vezetői tapasztalattal is rendelkezik, és megszokta a felelősségvállalást, valamint az önálló munkavégzést. Azt is közölte, hogy munkajogi szakjogászai tanulmányokat folytat, valamint hogy apja halála miatt egy jelentős terjedelmű egészségügyi jogi ügyben jár el, és ezért nagy mértékű tapasztalattal rendelkezik ezen a területen.
- 18 2009. április 19-én az R + V elutasította N.-J. Kratzer pályázatát, jelezve, hogy abban az időpontban nem tudott munkalehetőséget kínálni neki.
- 19 2009. június 11-én N.-J. Kratzer írásbeli panaszt tett az R + V-nél, amelyben 14 000 euró összegű kártérítést kért életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés miatt.
- 20 Az R + V ekkor bemutatkozó beszélgetésre hívta N.-J. Kratzert 2009 július elejére a személyügyi vezetőhöz, kifejtve, hogy N.-J. Kratzer pályázatának elutasítása automatikusan történt, és az nem tükrözte a szándékait.
- 21 N.-J. Kratzer elutasította ezt a meghívást, és azt javasolta, hogy akkor tárgyal majd a jövőjéről az R + V-nél, ha a kártérítési igényét kielégítették.
- 22 N.-J. Kratzer 14 000 euró összegű kártérítés iránti keresetet terjesztett elő életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés miatt az Arbeitsgericht Wiesbaden (wiesbadeni munkaügyi bíróság, Németország) előtt. Miután megtudta, hogy az R+V kizárólag nőket vett fel a szóban forgó négy gyakornoki álláshelyre, miközben a több mint 60, ezen álláshelyekre benyújtott pályázat szinte egyenlő mértékben oszlott meg a férfiak és a nők között, további 3500 euró összegű kártérítést kért nemen alapuló hátrányos megkülönböztetés okán.
- 23 Miután az Arbeitsgericht Wiesbaden (wiesbadeni munkaügyi bíróság) a keresetét elutasította, N.-J. Kratzer jogorvoslattal élt ezen elutasító határozat ellen a Hessische Landesarbeitsgerichtnél (Hessen tartomány másodfokú munkaügyi bírósága, Németország), amely szintén elutasította N.-J. Kratzer jogorvoslatát.
- 24 N.-J. Kratzer ekkor felülvizsgálati kérelemmel fordult a kérdést előterjesztő bírósághoz.
- 25 E körülmények között a Bundesarbeitsgericht (szövetségi munkaügyi bíróság, Németország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:
- „1) Úgy kell-e értelmezni a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint a 2006/54 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy az a személy is »nem önálló keresőtevékenységhez, illetve foglalkoztatáshoz való hozzáférést« keres, akinek pályázatából kiderül, hogy nem felvételt és foglalkoztatást, hanem pusztán pályázói jogállást kíván elérni kártérítési igények érvényesítése érdekében?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Az uniós jog értelmében értékelhető-e joggal való visszaélésként az a helyzet, amikor nem felvételre és foglalkoztatásra tekintettel, hanem kártérítési igények érvényesítése céljából szerzik meg a pályázói jogállást?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 26 A kérdést előterjesztő bíróság az együttesen vizsgálandó kérdéseivel lényegében arra keresi a választ, hogy a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint a 2006/54 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a „nem önálló keresőtevékenységhez, illetve foglalkoztatáshoz való hozzáférésnek” az e rendelkezések értelmében vett fogalma alá tartozik az a helyzet, amelyben valamely álláshelyre pályázatot benyújtó személy nem ezt az állást, hanem pusztán formális pályázói jogállást kíván szerezni, kizárólag kártérítési igény érvényesítése céljából, és az uniós jog értelmében az ilyen helyzet joggal való visszaélésnek minősülhet-e.
- 27 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikkben szereplő előzetes döntéshozatali eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy tényállásának a megállapítása és megítélése kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik (lásd különösen: 2012. október 25-i Rintisch-ítélet, C-553/11, EU:C:2012:671, 15. pont). Ennek keretében a kérdést előterjesztő bíróság által közölt ténybeli és jogi helyzet figyelembevételével a Bíróság kizárólagos feladata az, hogy az uniós jog értelmezéséről vagy érvényességéről határozzon annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság rendelkezésére bocsássa az utóbbi előtt folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez hasznos elemeket (lásd különösen: 2006. november 9-i Chateignier-ítélet, C-346/05, EU:C:2006:711, 22. pont).
- 28 Következésképpen azon ténybeli elemek alapján kell megválaszolni a Bundesarbeitsgericht (szövetségi munkaügyi bíróság) által feltett kérdéseket, amely elemeket ez utóbbi az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában megjelölt.
- 29 E tekintetben e határozatból kitűnik, hogy az alapügy tényállása azzal a jellegzetességgel bír, hogy N.-J. Kratzer nem azért nyújtotta be pályázatát gyakornoki álláshely betöltésére az R+V-hez, hogy ezt az állást megkapja, hanem pusztán azért, hogy formális pályázói jogállást szerezzen, kizárólagosan azzal a céllal, hogy kártérítési igényt érvényesítsen a 2000/78 és a 2006/54 irányelv alapján.
- 30 Az említett határozatban leírtakhoz hasonló jellegzetességgel bíró ténybeli helyzet főszabály szerint nem tartozik a 2000/78 és a 2006/54 irányelv hatálya alá.
- 31 Meg kell ugyanis jegyezni, hogy ezen irányelvek a címük szerint is a foglalkoztatásra és a munkavégzésre vonatkoznak.
- 32 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a 2000/78 irányelvnek mind a címéből és a preambulumból, mind a tartalmából és a céljából az tűnik ki, hogy általános keretet kíván létrehozni a minden személy számára biztosítandó, „a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott” egyenlő bánásmódhoz, hatékony védelmet nyújtva számukra az irányelv 1. cikkében említett okok valamelyikén – köztük az életkoron – alapuló hátrányos megkülönböztetés ellen (lásd különösen: 2007. október 16-i Palacios de la Villa ítélet, C-411/05, EU:C:2007:604, 42. pont; 2011. szeptember 13-i Prigge és társai ítélet, C-447/09, EU:C:2011:573, 39. pont; 2014. november 13-i Vital Pérez ítélet, C-416/13, EU:C:2014:2371, 28. pont).
- 33 Ami a 2006/54 irányelvet illeti, annak célja az 1. cikke első bekezdésének megfelelően, hogy a foglalkoztatás és a munkavégzés területén biztosítsa az esélyegyenlőség, valamint a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének végrehajtását.

- 34 Különösképpen, a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, valamint a 2006/54 irányelv 1. cikke második bekezdésének a) pontjából és 14. cikke (1) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy ezen irányelvek alkalmazandóak az álláskereső személyre, ideértve az állásra való kiválasztás és felvétel feltételeit is (lásd: 2012. április 19-i Meister-ítélet, C-415/10, EU:C:2012:217, 33. pont).
- 35 Márpedig az a személy, aki a jelen ítélet 29. pontjában meghatározott körülményekhez hasonló körülmények között nyújtja be pályázatát valamely állásra, nyilvánvalóan nem akarja megkapni azt az állást, amelyre formálisan pályázik. Következésképpen nem hivatkozhat a 2000/78 és a 2006/54 irányelvek által nyújtott védelemre. Az ezzel ellentétes értelmezés összeegyeztethetetlen lenne ezen irányelvek célkitűzésével, amely arra irányul, hogy egyenlő bánásmódot biztosítson minden személy számára a „foglalkoztatás és a munkavégzés során”, hatékony védelmet nyújtva nekik bizonyos hátrányos megkülönböztetésektől, többek között a „foglalkoztatáshoz való hozzáférést” illetően.
- 36 Ezenkívül az ilyen személy e körülmények között nem minősülhet a 2000/78 irányelv 17. cikkének és a 2006/54 irányelv 25. cikkének értelmében vett „károsultnak”, illetve olyan, a 2006/54 irányelv 18. cikke értelmében vett „[hátrányos megkülönböztetést] elszenvedő személynek”, akit „veszteség” vagy „kár” ért.
- 37 Egyébiránt a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint nem lehet az európai uniós jogi normákra csalárd módon vagy visszaélészerűen hivatkozni (lásd: 2014. március 13-i SICES és társai ítélet, C-155/13, EU:C:2014:145, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A visszaélészerű magatartás fennállásának megállapításához egy objektív és egy szubjektív elem együttes fennállása szükséges (lásd: 2014. március 13-i SICES és társai ítélet, EU:C:2014:145, 31. pont).
- 39 Egyfelől, ami az objektív elemet illeti, e megállapításhoz az objektív körülmények összességéből annak kell következnie, hogy az uniós szabályozás által előírt feltételek formális betartása ellenére nem valósul meg e szabályozás célja (lásd: 2000. december 14-i Emsland-Stärke ítélet, C-110/99, EU:C:2000:695, 52. pont; 2014. március 13-i SICES és társai ítélet, C-155/13, EU:C:2014:145, 32. pont).
- 40 Másfelől az ilyen megállapításhoz egy szubjektív elem fennállása is szükséges azaz, hogy az objektív körülmények összességéből annak kell következnie, hogy a szóban forgó ügyletek elsődleges célja valamely jogtalan előny megszerzése. A visszaélészerű magatartás tilalma nem releváns ugyanis azokban az esetekben, amikor a szóban forgó ügyleteknek lehet más magyarázata is, mint pusztán az előny megszerzése (lásd: 2006. február 21-i Halifax és társai ítélet, C-255/02, EU:C:2006:121, 75. pont; 2010. december 22-i Weald Leasing ítélet, C-103/09, EU:C:2010:804, 30. pont; 2014. március 13-i SICES és társai ítélet, C-155/13, EU:C:2014:145, 33. pont).
- 41 Az ügyletben szereplők szándékához kapcsolódó ezen második elem fennállásának megállapításához többek között figyelembe lehet venni a szóban forgó ügyletek tisztán színlelt jellegét (lásd ebben az értelemben: 2000. december 14-i Emsland-Stärke ítélet, C-110/99, EU:C:2000:695, 53. és 58. pont; 2006. február 21-i Halifax és társai ítélet, C-255/02, EU:C:2006:121, 81. pont; 2008. február 21-i Part Service ítélet, C-425/06, EU:C:2008:108, 62. pont; 2014. március 13-i SICES és társai ítélet, C-155/13, EU:C:2014:145, 33. pont).
- 42 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megállapítása, hogy a nemzeti jog bizonyítási szabályaira figyelemmel – amennyiben általuk az uniós jog hatékonysága nem sérül – fennállnak-e a visszaélészerű magatartás megállapításának feltételei az előtte folyó eljárásban (lásd: 2000. december 14-i Emsland-Stärke ítélet, C-110/99, EU:C:2000:695, 54. pont; 2005. július 21-i Eichsfelder Schlachtbetrieb ítélet, C-515/03, EU:C:2005:491, 40. pont; 2006. február 21-i Halifax és társai ítélet, C-255/02, EU:C:2006:121, 76. pont; 2014. március 13-i SICES és társai ítélet, C-155/13, EU:C:2014:145, 34. pont).

- 43 E tekintetben, ha objektív módon kitűnik egyfelől, hogy a 2000/78 és a 2006/54 irányelv által előírt feltételek formális betartása ellenére nem teljesültek ezen irányelvek célkitűzései, másfelől, hogy N.-J. Kratzer színlelt pályázott valamely állásra, nem azzal az elsődleges céllal, hogy ténylegesen betöltse ezt az álláshelyet, hanem azért, hogy az ezen irányelvek által nyújtott védelemre hivatkozzon jogtalan előny szerzése érdekében, amit a kérdést előterjesztő bíróság feladata ellenőrizni, akkor meg kell állapítani, hogy N.-J. Kratzer visszaélészerűen hivatkozik az említett védelemre.
- 44 E körülmények között a feltett kérdésekre azt kell válaszolni, hogy a 2000/78 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint a 2006/54 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy nem tartozik a „nem önálló keresőtevékenységhez, illetve foglalkoztatáshoz való hozzáférésnek” az e rendelkezések értelmében vett fogalma alá az a helyzet, amelyben valamely álláshelyre pályázatot benyújtó személy nem ezt az állást, hanem pusztán formális pályázói jogállást kíván szerezni, kizárólag kártérítési igény érvényesítése céljából, és ha az uniós jog által megkövetelt elemek fennállnak, az ilyen helyzet joggal való visszaélésnek minősülhet.

A költségekről

- 45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy nem tartozik a „nem önálló keresőtevékenységhez, illetve foglalkoztatáshoz való hozzáférésnek” az e rendelkezések értelmében vett fogalma alá az a helyzet, amelyben valamely álláshelyre pályázatot benyújtó személy nem ezt az állást, hanem pusztán formális pályázói jogállást kíván szerezni, kizárólag kártérítési igény érvényesítése céljából, és ha az uniós jog által megkövetelt elemek fennállnak, az ilyen helyzet joggal való visszaélésnek minősülhet.

Aláírások